

SMĚRNICE RADY 2009/13/ES

ze dne 16. února 2009,

kteřou se provádí dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) a kteřou se mění směrnice 1999/63/ES

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 139 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Sociální partneři mohou v souladu s čl. 139 odst. 2 Smlouvy společně požadovat, aby byly dohody jimi uzavřené na úrovni Společenství prováděny rozhodnutím Rady na návrh Komise.

(2) Dne 23. února 2006 přijala Mezinárodní organizace práce Úmluvu o práci na moři, jejímž cílem je vytvořit jediný soudržný nástroj zahrnující pokud možno všechny aktuální normy obsažené ve stávajících mezinárodních úmluvách a doporučeních týkajících se práce na moři a rovněž základní zásady obsažené v dalších mezinárodních úmluvách o práci.

(3) Komise v souladu s čl. 138 odst. 2 konzultovala sociální partnery ohledně vhodnosti rozvinutí stávajícího *acquis* Společenství jeho úpravou, konsolidací nebo doplněním s ohledem na Úmluvu o práci na moři z roku 2006.

(4) Svaz provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Evropská federace pracovníků v dopravě (ETF) Komisi dne 29. září 2006 informovaly o svém úmyslu zahájit postup podle čl. 138 odst. 4 Smlouvy.

(5) Aby pomohly zajistit na celém světě rovné podmínky v celém námořním odvětví, uzavřely uvedené organizace dne 19. května 2008 dohodu k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 (dále jen „dohoda“). Dohoda a její příloha obsahují společnou žádost, aby je Komise provedla rozhodnutím Rady na návrh Komise v souladu s čl. 139 odst. 2 Smlouvy.

(6) Dohoda se vztahuje na námořníky na palubě plavidel registrovaných v některém členském státě nebo plujících pod jeho vlajkou.

(7) Dohodou se mění Evropská dohoda o úpravě pracovní doby námořníků, kterou v Bruselu dne 30. září 1998 uzavřel Svaz provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federace odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST).

(8) Pro účely článku 249 Smlouvy je vhodným nástrojem pro provedení dohody směrnice.

(9) Dohoda vstoupí v platnost současně s Úmluvou o práci na moři z roku 2006 a sociální partneři si přejí, aby vnitrostátní opatření provádějící tuto směrnici vstoupila v platnost nejdříve dnem vstupu uvedené úmluvy v platnost.

(10) Pokud jde o pojmy použité v dohodě, které v ní nejsou zvláště vymezeny, ponechává tato směrnice členským státům volnost vymezit je v souladu s vnitrostátním právem a zvyklostmi, obdobně jako u jiných směrnic z oblasti sociální politiky používajících obdobné pojmy, za předpokladu, že tyto definice odpovídají obsahu dohody.

(11) Komise vypracovala návrh směrnice v souladu se svým sdělením ze dne 20. května 1998 o přizpůsobení a podpoře sociálního dialogu na úrovni Společenství, s přihlédnutím k reprezentativnosti smluvních stran a právnosti každého ustanovení dohody.

(12) Členské státy mohou pověřit sociální partnery na základě jejich společné žádosti prováděním této směrnice, pokud přijmou všechna nezbytná opatření, aby zajistily, že mohou kdykoli zaručit výsledky stanovené touto směrnicí.

(13) Touto směrnicí by neměla být dotčena žádná stávající ustanovení Společenství, která jsou specifitější nebo zajišťují vyšší úroveň ochrany námořníků, a zejména ustanovení obsažená v právních předpisech Společenství.

- (14) Zaručeno by mělo být dodržování obecné zásady odpovědnosti zaměstnavatele podle směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci⁽¹⁾, a zejména čl. 5 odst. 1 a 3 uvedené směrnice.
- (15) Tato směrnice by neměla sloužit k tomu, aby bylo odůvodněno snížení obecné úrovně ochrany pracovníků v oblastech, na které se vztahuje dohoda obsažená v její příloze.
- (16) Tato směrnice a dohoda zavádějí minimální normy. Členské státy nebo sociální partneři by měli být schopni zachovat nebo zavést příznivější ustanovení.
- (17) V souladu se svým sdělením ze dne 14. prosince 1993 o provádění Dohody o sociální politice uvědomila Komise Evropský parlament a Evropský hospodářský a sociální výbor a zaslala jim znění svého návrhu směrnice obsahující dohodu.
- (18) Tento nástroj je v souladu se základními právy a zásadami stanovenými v Listině základních práv Evropské unie, a zejména v článku 31 této listiny, který stanoví, že každý pracovník má právo na pracovní podmínky respektující jeho zdraví, bezpečnost a důstojnost a na stanovení maximální přípustné pracovní doby, na denní a týdenní odpočinek a na placenou dovolenou za kalendářní rok.
- (19) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být, z důvodu rozsahu či účinků akce, lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (20) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽²⁾ jsou členské státy vybízeny

k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejlépe patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

- (21) Směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků uzavřené mezi Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského Společenství (ECSA) a Federací odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST)⁽³⁾, jejíž příloha obsahuje Evropskou dohodu o úpravě pracovní doby námořníků, by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (22) Provedení dohody přispívá k dosažení cílů uvedených v článku 136 Smlouvy,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Touto směrnicí se provádí Dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006, uzavřená dne 19. května 2008 mezi organizacemi zastupujícími sociální partnery v odvětví námořní dopravy (Svaz provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství, ECSA, a Evropská federace pracovníků v dopravě, ETF), obsažená v příloze.

Článek 2

Příloha směrnice Rady 1999/63/ES se mění takto:

- 1) V ustanovení 1 se doplňuje nový bod, který zní:

„3. V případě pochyb o tom, zda má být určitá kategorie osob považována za námořníky pro účely této dohody, rozhodne tuto otázku příslušný orgán v každém členském státě po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků. V této souvislosti je nutné řádně zohlednit usnesení 94. (námořního) zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce týkající se informací o profesních skupinách.“

- 2) V ustanovení 2 se písm. c) a d) nahrazují tímto:

„c) ‚námořníkem‘ osoba, která je zaměstnána, najata či pracuje v jakémkoli postavení na palubě plavidla, na které se vztahuje tato dohoda;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 167, 2.7.1999, s. 33.

d) „provozovatelem námořního plavidla“ vlastník plavidla nebo jiná organizace či osoba, například správce, zástupce nebo nájemce plavidla v nájmu typu „bareboat charter“, která převzala odpovědnost za provoz plavidla od vlastníka a která při převzetí uvedené odpovědnosti souhlasila s převzetím povinností vyplývajících pro provozovatele námořních plavidel z této dohody, bez ohledu na to, zda jakákoli jiná organizace nebo jiné osoby plní některé povinnosti jménem provozovatele námořního plavidla.“

3) Ustanovení 6 se nahrazuje tímto:

„1. Námořníci mladší osmnácti let nesmějí pracovat v noci. Pro účely tohoto ustanovení je „noc“ vymezena v souladu s vnitrostátním právem a zvyklostmi. Zahrnuje dobu nejméně devíti hodin počínající nejpozději půlnocí a končící nejdříve v 5:00 hodin.

2. Příslušný orgán může učinit výjimku z přísného dodržování omezení noční práce v případě, že

a) by byl narušen efektivní výcvik dotčených námořníků podle stanovených programů a rozpisů nebo

b) zvláštní povaha úkolu nebo uznávaného výcvikového programu vyžaduje, aby námořníci, pro které platí výjimka, plnili úkoly v noci, a orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků rozhodne, že práce nepoškodí jejich zdraví nebo dobrý celkový stav.

3. Zaměstnání, najmutí nebo práce námořníků mladších osmnácti let jsou zakázány, pokud by práce mohla ohrozit jejich zdraví nebo bezpečnost. Druhy takové práce stanoví vnitrostátní právní předpisy nebo příslušný orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků, v souladu s příslušnými mezinárodními normami.“

4) Ustanovení 13 se nahrazuje tímto:

„1. Námořníci nesmějí pracovat na plavidle, pokud nemají lékařské osvědčení, že jsou zdravotně způsobilí k plnění svých povinností.

2. Výjimky lze povolit pouze na základě této dohody.

3. Příslušný orgán vyžaduje, aby před započítáním práce na plavidle měli námořníci platné lékařské osvědčení, které

dosvědčuje, že jsou zdravotně způsobilí k plnění povinností, které mají na moři provádět.

4. Aby zajistil, že lékařské osvědčení pravdivě uvádí zdravotní stav námořníků s přihlédnutím k povinnostem, které mají námořníci plnit, předepíše příslušný orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků a při řádném zohlednění platných mezinárodních pokynů povahu lékařské prohlídky a osvědčení.

5. Touto dohodou není dotčena Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 v platném znění (dále jen „STCW“). Lékařské osvědčení vydané v souladu s požadavky STCW příslušný orgán pro účely bodů 1 a 2 tohoto ustanovení přijme. Podobně přijme lékařské osvědčení, které splňuje podstatu těchto požadavků, v případě námořníků, na které se STCW nevztahuje.

6. Lékařské osvědčení musí být vydáno řádně kvalifikovaným lékařem nebo v případě osvědčení týkajícího se výhradně zraku osobou uznanou příslušným orgánem za způsobilou vydávat takové osvědčení. Lékaři musí být ve svém lékařském hodnocení při provádění lékařských prohlídek zcela odborně nezávislí.

7. Námořníci, kterým nebylo osvědčení vydáno nebo jim bylo stanoveno omezení jejich pracovní schopnosti, zejména pokud jde o dobu, oblast práce nebo plavby, dostanou příležitost nechat se ještě jednou prohlédnout jiným nezávislým lékařem nebo nezávislým lékařským rozhodovacím subjektem.

8. Každé lékařské osvědčení musí konkrétně uvádět, že

a) sluch a zrak dotčeného námořníka a barevné vidění v případě, že námořník má být zaměstnán ve funkcích, kde by způsobilost k provádění práci mohla být ovlivněna vadným barevným viděním, jsou uspokojivé a

b) není pravděpodobné, že by se zdravotní stav dotčeného námořníka v důsledku služby na moři zhoršil nebo by činil námořníka nezpůsobilým k takové službě či ohrožoval zdraví ostatních osob na palubě.

9. Pokud zvláštní povinnosti, které má dotčený námořník plnit, nebo STCW nevyžadují kratší lhůtu,

a) je lékařské osvědčení platné nejvýše po dobu dvou let; je-li však námořník mladší osmnácti let, je maximální doba platnosti jeden rok;

b) osvědčení barevného vidění je platné nejvýše po dobu šesti let.

10. V naléhavých případech může příslušný orgán povolit námořníkovi pracovat bez platného lékařského osvědčení do zastávky v dalším přístavu, kde může námořník získat lékařské osvědčení od kvalifikovaného lékaře, za předpokladu, že

a) doba takového povolení nepřesáhne tři měsíce a

b) dotčený námořník vlastní nedávno vydané lékařské osvědčení, jehož doba platnosti uplynula.

11. Pokud doba platnosti osvědčení uplyne v průběhu plavby, je osvědčení nadále platné až do zastávky v dalším přístavu, kde může námořník získat lékařské osvědčení od kvalifikovaného lékaře, za předpokladu, že tato doba nepřesáhne tři měsíce.

12. Lékařské osvědčení pro námořníky pracující na plavidlech obvykle používaných k mezinárodní plavbě musí být uvedeno alespoň v angličtině.

13. Druh lékařského vyšetření a údaje, které mají být zaznamenány v lékařském osvědčení, jsou stanoveny po konzultaci zúčastněných organizací provozovatelů námořních plavidel a námořníků.

14. Každý námořník se musí podrobit pravidelným lékařským vyšetřením. Členové strážní služby, kteří mají lékařské potvrzení o zdravotních problémech způsobených noční prací, musí být, je-li to možné, přeloženi na vhodné místo s denní pracovní dobou.

15. Lékařské vyšetření podle bodů 13 a 14 je prováděno bezplatně a při dodržení lékařského tajemství. Lékařská vyšetření lze provádět v rámci vnitrostátních zdravotních systémů.“

5) Ustanovení 16 se nahrazuje tímto:

„Každý námořník má nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok. Placená dovolená za kalendářní rok se vypočte na základě nejméně 2,5 kalendářních dnů na měsíc zaměstnání a poměrnou částí za nedokončený měsíc. Minimální dobu placené dovolené za kalendářní rok nelze nahradit finanční náhradou, s výjimkou skončení pracovního poměru.“

Článek 3

1. Členské státy mohou zachovat v platnosti nebo zavést úpravu příznivější, než jakou stanoví tato směrnice.

2. Provádění této směrnice není za žádných okolností dostatečným důvodem pro snížení celkové úrovně ochrany zaměstnanců v oblastech působnosti této směrnice. Opatřeními přijatými k provedení této směrnice není dotčeno právo členských států nebo sociálních partnerů přijímat s ohledem na vývoj okolností právní nebo smluvní ustanovení, která se liší od ustanovení platných v okamžiku přijetí této směrnice, pokud jsou dodržovány minimální požadavky stanovené v této směrnici.

3. Používáním ani výkladem této směrnice nejsou dotčeny žádné předpisy Společenství ani vnitrostátní předpisy, zvyklosti či praxe, které dotčeným námořníkům zajišťují příznivější podmínky.

4. Ustanovením normy A4.2 odst. 5 písm. b) není dotčena zásada odpovědnosti zaměstnavatele podle článku 5 směrnice 89/391/EHS.

Článek 4

Členské státy stanoví sankce použitelné v případě porušení vnitrostátních předpisů, které byly přijaty podle této směrnice. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odstrašující.

Článek 5

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dvanácti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost nebo zajistí, aby sociální partneři do uvedeného dne zavedli nezbytná opatření dohodou.

2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Uplatňováním zásady podstatné rovnocennosti uvedené v preambuli dohody nejsou dotčeny povinnosti členských států vyplývající z této směrnice.

Článek 7

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vstupu Úmluvy o práci na moři z roku 2006 v platnost.

Článek 8

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 16. února 2009.

Za Radu
předseda
O. LIŠKA

PŘÍLOHA

DOHODA

k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená mezi ECSA a ETF

PREAMBULE

SMLUVNÍ STRANY

vzhledem k tomu, že Úmluva Mezinárodní organizace práce o práci na moři z roku 2006 (dále jen „úmluva“) vyžaduje od členských států, aby se přesvědčily, že ustanovení jejich právních předpisů v kontextu úmluvy dodržují základní práva na svobodu sdružování a skutečné uznání práva na kolektivní vyjednávání, vyloučení všech forem nucené nebo povinné práce, skutečný zákaz dětské práce a vyloučení diskriminace v zaměstnání a povolání;

vzhledem k tomu, že úmluva stanoví, že každý námořník má právo na bezpečné a zajištěné pracoviště, které splňuje bezpečnostní normy, na spravedlivé podmínky zaměstnání, důstojné pracovní a životní podmínky a na ochranu zdraví, lékařskou péči, sociální služby a jiné formy sociální ochrany;

vzhledem k tomu, že úmluva vyžaduje, aby členské státy v rámci své jurisdikce zajistily, aby zaměstnanecká a sociální práva námořníků stanovená v předchozím odstavci této preambule byla plně uplatňována v souladu s požadavky úmluvy. Není-li v úmluvě stanoveno jinak, lze takového uplatnění dosáhnout prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů, platných kolektivních smluv nebo jiných opatření nebo praxí;

vzhledem k tomu, že smluvní strany si přejí zaměřit pozornost na „Vysvětlivky k pravidlům a kodexu Úmluvy o práci na moři“, které stanoví formát a strukturu úmluvy;

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva“), a zejména na články 137, 138 a 139 této smlouvy;

vzhledem k tomu, že čl. 139 odst. 2 Smlouvy stanoví, že dohody uzavřené na evropské úrovni lze provádět rozhodnutím Rady na návrh Komise na základě společné žádosti smluvních stran;

vzhledem k tomu, že smluvní strany tímto předkládají tuto žádost;

vzhledem k tomu, že řádným nástrojem k provedení dohody je směrnice ve smyslu článku 249 Smlouvy, která je závazná pro členské státy, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům; že článek VI úmluvy umožňuje členským státům MOP provádět opatření, pokud se přesvědčily, že tato opatření jsou v podstatě rovnocenná normám úmluvy a jsou zaměřena na plné dosažení obecného předmětu a cíle úmluvy a na provedení uvedených ustanovení úmluvy; že provedení dohody formou směrnice a zásada „podstatné rovnocennosti“ stanovená v úmluvě jsou tedy zaměřeny na umožnění členským státům provádět práva a zásady způsobem stanoveným v čl. VI odst. 3 a 4 úmluvy;

SE DOHODLY TAKTO:

DEFINICE A ROZSAH PŮSOBNOSTI

1. Pro účely této dohody, a nestanoví-li konkrétní ustanovení jinak, se rozumí:
 - a) „příslušným orgánem“ ministr, ústřední orgán státní správy nebo jiný orgán určený členským státem jako orgán s pravomocí vydávat a vymáhat obecně závazné předpisy, nařízení či jiné pokyny ohledně předmětu dotčeného ustanovení;

- b) „hrubou prostorností“ hrubá prostornost vypočtená v souladu s vyměřovacími předpisy obsaženými v příloze I Mezinárodní úmluvy o vyměřování lodí z roku 1969 nebo v případné následné úmluvě; pro lodí spadající do působnosti prozatímního systému vyměřování prostornosti, který přijala Mezinárodní námořní organizace, znamená hrubá prostornost údaj uvedený ve sloupci POZNÁMKY mezinárodního výměrného listu (1969);
- c) „námořníkem“ osoba, která je zaměstnána, najata či pracuje v jakémkoli postavení na palubě lodí, na kterou se vztahuje tato dohoda;
- d) „pracovní dohodou námořníka“ jak pracovní smlouva, tak i další smluvní ujednání;
- e) „lodí“ loď jiná než plavící se výhradně ve vnitrozemských vodách nebo vodách v rámci chráněných vod či vod k nim přiléhajících nebo oblastech, kde platí přístavní předpisy;
- f) „majitelem lodí“ vlastník lodí nebo jiná organizace či osoba, například správce, zástupce nebo nájemce lodí v nájmu typu „bareboat charter“, která převzala odpovědnost za provoz lodí od vlastníka a která při převzetí uvedené odpovědnosti souhlasila s převzetím povinností vyplývajících pro majitele lodí z této dohody, bez ohledu na to, zda jakákoli jiná organizace nebo jiné osoby plní některé povinnosti jménem majitele lodí.
2. Není-li v této dohodě výslovně stanoveno jinak, vztahuje se na všechny námořníky.
3. V případě pochyb o tom, zda mají být určité kategorie osob považovány za námořníky pro účely této dohody, rozhodne tuto otázku příslušný orgán v každém členském státě po konzultaci s dotčenými organizacemi majitelů lodí a námořníků. V této souvislosti je nutné řádně zohlednit usnesení 94. (námořního) zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce týkající se informací o profesních skupinách.
4. Není-li v této dohodě výslovně stanoveno jinak, vztahuje se tato dohoda na všechny lodí ve veřejném nebo soukromém vlastnictví, které se běžně účastní obchodní činnosti, kromě lodí zabývajících se rybolovem nebo podobnou činností a lodí tradičně stavěných jako arabské plachetnice nebo džunky. Tato dohoda se nevztahuje na válečné lodí nebo pomocná námořní válečná plavidla.
5. V případě pochyb o tom, zda se tato dohoda vztahuje na určitou loď nebo kategorii lodí, rozhodne tuto otázku příslušný orgán v každém členském státě po konzultaci s dotčenými organizacemi majitelů lodí a námořníků.

PRAVIDLA A NORMY

HLAVA 1

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA NÁMOŘNÍKY PŘI PRÁCI NA LODI

Pravidlo 1.1 – Minimální věk

1. Na lodí nesmí být zaměstnána, najata ani nesmí pracovat v jakémkoliv postavení žádná osoba, která nedosáhla minimálního věku.
2. Za okolností stanovených v této dohodě se požaduje vyšší minimální věk.

Norma A1.1 – Minimální věk

Minimální věk upravuje směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 (bude pozměněna) o Evropské dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude pozměněna v souladu s přílohou A této dohody).

Pravidlo 1.2 – Lékařské osvědčení

Lékařská osvědčení upravuje směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 (bude pozměněna) o Evropské dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude pozměněna v souladu s přílohou A této dohody).

Pravidlo 1.3 – Výcvik a kvalifikace

1. Námořníci nesmějí pracovat na lodi, pokud nejsou vycvičeni nebo nemají osvědčení o způsobilosti či nejsou jinak kvalifikováni k plnění svých povinností.
2. Námořníci nesmějí pracovat na lodi, pokud úspěšně nedokončili výcvik v oblasti osobní bezpečnosti na palubě lodi.
3. Výcvik a osvědčení v souladu se závaznými akty, které přijala Mezinárodní námořní organizace, se považují za výcvik a osvědčení splňující požadavky odstavců 1 a 2 tohoto pravidla.

HLAVA 2

PODMÍNKY ZAMĚSTNÁNÍ

Pravidlo 2.1 – Pracovní dohody námořníků

1. Podmínky pracovního poměru námořníka musí být stanoveny přímo nebo odkazem v jasné písemné a právně vymahatelné pracovní dohodě a být v souladu s normami stanovenými v této dohodě.
2. Pracovní dohodu námořníka musí námořník uzavřít za podmínek zajišťujících, že má možnost prostudovat podmínky smlouvy a vyžádat si k nim poradenství a svobodně je před podpisem akceptuje.
3. V míře slučitelné s vnitrostátním právem a zvyklostmi členského státu se má za to, že pracovní dohody námořníků zahrnují všechny platné kolektivní smlouvy.

Norma A2.1 – Pracovní dohody námořníků

1. Každý členský stát přijme právní předpisy, které budou vyžadovat, aby lodi plující pod jeho vlajkou splňovaly tyto požadavky:
 - a) námořníci pracující na lodích, které plují pod vlajkou členského státu, musí mít pracovní dohodu námořníka podepsanou námořníkem i majitelem lodi nebo zástupcem majitele lodi (nebo v případě, že námořníci nejsou zaměstnanci, doklad o smluvním nebo podobném ujednání), která jim zajišťuje důstojné pracovní a životní podmínky na palubě lodi, jak vyžaduje tato dohoda;
 - b) námořníci, kteří podepisují pracovní dohodu námořníka, dostanou možnost před podpisem smlouvu prostudovat a vyžádat si k ní poradenství a budou mít i ostatní podmínky nutné k zajištění toho, že dohodu uzavřou svobodně a s dostatečným porozuměním svým právům a odpovědnostem;
 - c) dotčený majitel lodi a námořník budou mít každý jeden podepsaný originál pracovní dohody námořníka;
 - d) budou přijata opatření, která zajistí, aby námořníci včetně velitele lodi mohli na palubě snadno získat jasné informace o podmínkách svého pracovního poměru a aby takové informace včetně stejnopisu pracovních dohod námořníků byly k dispozici k nahlédnutí úředníkům příslušného orgánu včetně orgánů v přístavech, které má loď navštívit, a
 - e) námořníci obdrží doklad obsahující záznam o jejich zaměstnání na palubě dané lodi.
2. V případě, že celou pracovní dohodu námořníka nebo její část tvoří kolektivní smlouva, musí být stejnopis uvedené smlouvy k dispozici na palubě lodi. V případě, že jazykem pracovní dohody námořníka a případné platné kolektivní smlouvy není angličtina, musí být níže uvedené dokumenty k dispozici i v angličtině (kromě lodí provozujících výhradně vnitrostátní plavby):
 - a) stejnopis standardního formuláře dohody a
 - b) části kolektivní smlouvy, které podléhají státní přístavní inspekci.

3. Doklad uvedený v odst. 1 písm. e) této normy nesmí obsahovat žádné prohlášení o kvalitě práce námořníků ani o jejich mzdách. Formu dokumentu, údaje, které mají být zapsány, a způsob, jakým mají být tyto údaje zapsány, určuje vnitrostátní právo.

4. Každý členský stát přijme právní předpisy, které upřesňují záležitosti, jež mají být začleněny do všech pracovních dohod námořníků upravených jeho vnitrostátním právem. Pracovní dohody námořníků musí ve všech případech obsahovat tyto údaje:

- a) celé jméno námořníka, datum narození nebo věk a místo narození;
- b) jméno a adresu majitele lodi;
- c) místo a datum uzavření pracovní dohody námořníka;
- d) funkce, ve které má být námořník zaměstnán;
- e) výši mzdy námořníka nebo případně vzorec užívaný pro výpočet mzdy;
- f) výši roční placené dovolené nebo případně vzorec užívaný pro její výpočet;
- g) ukončení dohody a podmínky tohoto ukončení, včetně těchto:
 - i) pokud byla dohoda uzavřena na dobu neurčitou, podmínky opravňující každou ze stran k jejímu ukončení a požadovanou výpovědní dobu, která nesmí být pro majitele lodí kratší než pro námořníka,
 - ii) pokud byla dohoda uzavřena na dobu určitou, datum stanovené pro konec její platnosti, a
 - iii) pokud byla dohoda uzavřena na určitou plavbu, přístav určení a dobu, která musí po příplutí uplynout před propuštěním námořníka;
- h) příspěvky na zdravotní pojištění a sociální zabezpečení, které má námořníkovi poskytnout majitel lodi;
- i) nárok námořníka na repatriaci;
- j) odkaz na případnou kolektivní smlouvu a
- k) veškeré ostatní údaje požadované vnitrostátním právem.

5. Každý členský stát přijme právní předpisy stanovící minimální výpovědní doby námořníků a majitelů lodí pro předčasné ukončení pracovní dohody námořníka. Délka těchto minimálních dob bude určena po konzultaci s dotčenými organizacemi majitelů lodí a námořníků, avšak nesmí být kratší než sedm dnů.

6. Výpověď v kratší než minimální výpovědní době lze dát za okolností uznaných podle vnitrostátních právních předpisů nebo platných kolektivních smluv za okolností odůvodňující ukončení pracovní dohody s kratší výpovědní dobou či bez ní. Při určování takových okolností každý členský stát zajistí, aby byla zohledněna potřeba námořníka ukončit bez postihu pracovní dohodu v kratší výpovědní době či bez ní ze solidárních či jiných naléhavých důvodů.

Pravidlo 2.3 – Pracovní doba a doba odpočinku

Pracovní dobu a dobu odpočinku námořníků upravuje směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 (bude pozměněna) o Evropské dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude pozměněna v souladu s přílohou A této dohody).

Pravidlo 2.4 – Nárok na dovolenou

1. Každý členský stát vyžaduje, aby byla námořníkům zaměstnaným na lodích, které plují pod jeho vlajkou, poskytnuta placená dovolená za kalendářní rok za vhodných podmínek v souladu s touto dohodou a směrnicí Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 (bude pozměněna) o Evropské dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude pozměněna v souladu s přílohou A této dohody).
2. Námořníkům bude poskytnuta dovolená na pevnině na zotavenou, a to v souladu s provozními požadavky jejich funkcí.

Pravidlo 2.5 – Repatriace

1. Námořníci mají právo být bezplatně repatriováni.
2. Každý členský stát vyžaduje, aby lodi, které plují pod jeho vlajkou, poskytly finanční záruky zajišťující, že námořníci budou řádně repatriováni.

Norma A2.5 – Repatriace

1. Každý členský stát zajistí, aby námořníci na lodích, které plují pod jeho vlajkou, měli nárok na repatriaci za těchto okolností:
 - a) pokud pracovní dohody námořníků skončí v době, kdy jsou v zahraničí;
 - b) pokud pracovní dohodu námořníka ukončí
 - i) majitel lodi nebo
 - ii) námořník z oprávněných důvodů, a rovněž
 - c) pokud již námořníci nejsou schopni plnit své povinnosti podle své pracovní dohody nebo nelze očekávat, že budou tyto povinnosti plnit za specifických okolností.
2. Každý členský stát zajistí, aby jeho právní předpisy nebo jiná opatření nebo kolektivní smlouvy obsahovaly vhodná ustanovení, která stanoví:
 - a) okolnosti, za kterých mají námořníci nárok na repatriaci v souladu s odst. 1 písm. b) a c) této normy;
 - b) maximální dobu služby na palubě, po které má námořník nárok na repatriaci – tato doba musí být kratší než dvanáct měsíců, a
 - c) přesné nároky, které přiznají majitelé lodí na repatriaci, včetně nároků týkajících se místa určení repatriace, způsobu dopravy, druhů hrazených výdajů a jiných opatření, která musí majitelé lodí přijmout.
3. Každý členský stát zakáže majitelům lodí požadovat, aby námořníci na počátku svého pracovního poměru platili zálohy na náklady repatriace, a strhávat náklady repatriace z mezd nebo jiných nároků námořníků kromě případů, kdy je v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo jinými opatřeními nebo platnými kolektivními smlouvami zjištěno, že námořník závažně porušil své povinnosti vyplývající z pracovního poměru.
4. Vnitrostátní právními předpisy se nedotýkají žádného práva majitele lodi na vymáhání nákladů repatriace v rámci smluvních ujednání s třetí stranou.
5. Pokud majitel lodi nepřijme opatření nebo neuhradí náklady repatriace námořníků, kteří mají na repatriaci nárok,

- a) příslušný orgán členského státu, pod jehož vlajkou loď pluje, zařídí repatriaci dotčených námořníků; pokud tak neučiní, může stát, ze kterého mají být námořníci repatriováni, nebo stát, kterého jsou státními příslušníky, zařadit jejich repatriaci a vymáhat náklady od členského státu, pod jehož vlajkou loď pluje;
- b) náklady vynaložené při repatriaci námořníků může od majitele lodi vymáhat členský stát, pod jehož vlajkou loď pluje;
- c) náklady repatriace nebudou v žádném případě účtovány námořníkům, s výjimkou případu uvedeného v odstavci 3 této normy.

6. S přihlédnutím k platným mezinárodním nástrojům včetně Mezinárodní úmluvy o zadržování lodí z roku 1999 může členský stát, který zaplatil náklady repatriace, zadržet lodi dotčeného majitele lodi nebo žádat jejich zadržení do okamžiku, než je provedena úhrada podle odstavce 5 této normy.

7. Každý členský stát usnadní repatriaci námořníků sloužících na lodích, které zastavují v jeho přístavech nebo proplouvají jeho teritoriálními či pobřežními vodami, jakož i jejich náhradu na palubě.

8. Členský stát zejména neodmítne právo repatriace žádnému námořníkovi z důvodu finanční situace majitele lodi nebo z důvodu neschopnosti či neochoty majitele lodi námořníka nahradit.

9. Každý členský stát vyžaduje, aby lodi, které plují pod jeho vlajkou, měly na palubě a daly námořníkům k dispozici stejnopis platných vnitrostátních předpisů týkajících se repatriace, psaných v příslušném jazyce.

Pravidlo 2.6 – Odškodnění námořníka za ztrátu lodi nebo ztroskotání

Námořníci mají nárok na přiměřené odškodnění v případě újmy, ztráty nebo nezaměstnanosti v důsledku ztráty nebo ztroskotání lodi.

Norma A2.6 – Odškodnění námořníka za ztrátu lodi nebo ztroskotání

1. Každý členský stát stanoví pravidla, která zajistí, aby v každém případě ztráty nebo ztroskotání kterékoli lodi majitel lodi zaplatil každému námořníkovi na palubě odškodnění za nezaměstnanost vyplývající z takové ztráty nebo ztroskotání.

2. Pravidly uvedenými v odstavci 1 této normy nejsou dotčena žádná jiná práva, která námořník případně má podle vnitrostátního práva dotčeného členského státu z důvodu ztráty nebo újmy vyplývající ze ztráty či ztroskotání lodi.

Pravidlo 2.7 – Posádka plavidla

Ustanovení o dostatečném, bezpečném a účelném obsazení plavidel posádkou jsou obsažena ve směrnici Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 (bude pozměněna) o Evropské dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude pozměněna v souladu s přílohou A této dohody).

Pravidlo 2.8 – Profesní vývoj a rozvoj kvalifikace a příležitosti pro zaměstnání námořníků

Každý členský stát musí mít vnitrostátní politiky na podporu zaměstnanosti v námořním odvětví a na podporu profesního vývoje a rozvoje kvalifikace a větších příležitostí k zaměstnání námořníků s bydlištěm na území daného státu.

Norma A2.8 – Profesní vývoj a rozvoj kvalifikace a příležitosti pro zaměstnání námořníků

1. Každý členský stát musí mít vnitrostátní politiky na podporu profesního vývoje a rozvoje kvalifikace a příležitostí k zaměstnání námořníků, aby pro námořní odvětví zajistil stabilní a kvalifikované pracovní síly.

2. Cílem politik uvedených v odstavci 1 této normy je pomoci námořníkům, aby zvýšili své schopnosti, kvalifikaci a příležitosti k získání zaměstnání.

3. Každý členský stát po konzultaci s dotčenými organizacemi majitelů lodí a námořníků stanoví jasné cíle pro odborné vedení, vzdělávání a výcvik námořníků, jejichž povinnosti na palubě lodí se týkají především bezpečného provozu a plavby lodí, včetně průběžného výcviku.

HLAVA 3

UBYTOVÁNÍ, REKREAČNÍ ZAŘÍZENÍ, POTRAVINY A STRAVOVÁNÍ

Norma A3.1 – Ubytovací a rekreační zařízení

1. Lodě pravidelně zajíždějící do přístavů s výskytem moskytů musí být vybavena vhodným zařízením dle požadavků příslušného orgánu.
2. Na palubě musí být všem námořníkům k dispozici vhodná zařízení pro rekreaci námořníků a vybavení a služby přizpůsobené tak, aby plnily zvláštní potřeby námořníků, kteří musí žít a pracovat na lodích, s přihlédnutím k ustanovení o bezpečnosti a ochraně zdraví a prevenci nehod.
3. Příslušný orgán vyžaduje pravidelné kontroly na palubách lodí prováděné velitelem nebo na základě jeho pověření, které zajistí, aby ubytování námořníků bylo čisté, řádně obyvatelné a udržované v dobrém stavu. Výsledky všech těchto kontrol musí být zaznamenávány a k dispozici k nahlédnutí.
4. V případě lodí, kde je třeba bez jakékoli diskriminace brát v úvahu zájmy námořníků s různými a odlišnými náboženskými a sociálními zvyklostmi, může příslušný orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi majitelů lodí a námořníků povolit spravedlivě uplatněné odchylky od této normy za podmínky, že tyto odchylky nepovedou k horšímu stavu zařízení, než jaký by vyplýval z uplatnění této normy.

Pravidlo 3.2 – Potraviny a stravování

1. Každý členský stát zajistí, aby lodě, které plují pod jeho vlajkou, měly na palubě a podávaly potraviny a pitnou vodu vhodné jakosti, nutriční hodnoty a množství, přiměřeně pokrývající požadavky na lodě a respektující odlišná kulturní a náboženská prostředí.
2. Námořníci na palubě lodí dostávají po dobu svého pracovního poměru potraviny zdarma.
3. Námořníci zaměstnaní jako lodní kuchaři s odpovědností za přípravu potravin musí být pro svou funkci na lodě školení a kvalifikováni.

Norma A3.2 – Potraviny a stravování

1. Každý členský stát přijme právní předpisy nebo jiná opatření, aby stanovil minimální normy množství a jakosti potravin a pitné vody a stravovací normy platné pro jídla podávaná námořníkům na lodích, které plují pod jeho vlajkou, a uskutěňuje vzdělávací činnost, aby podpořil informovanost o normách uvedených v tomto odstavci a jejich provádění.
2. Každý členský stát zajistí, aby lodě, které plují pod jeho vlajkou, splňovaly tyto minimální normy:
 - a) zásoby potravin a pitné vody, s ohledem na počet námořníků na palubě, jejich náboženské požadavky a kulturní zvyklosti týkající se stravování a s ohledem na dobu trvání a povahu plavby, musí být vhodné z hlediska množství, výživové hodnoty, jakosti a různorodosti;
 - b) organizace a vybavení stravovacího oddělení umožňuje, aby byla námořníkům poskytována vhodná, různorodá a výživná jídla připravená a podávaná za hygienických podmínek, a
 - c) pracovníci stravování musí být řádně vzděláni nebo školeni pro své funkce.
3. Majitelé lodí zajistí, aby námořníci, kteří jsou najati na loď jako lodní kuchaři, byli školení, kvalifikovaní a způsobilí pro funkci v souladu s požadavky stanovenými právními předpisy dotčeného členského státu.

4. Požadavky podle odstavce 3 této normy zahrnují absolvování výcvikového kursu schváleného nebo uznaného příslušným orgánem, který zahrnuje praktické vaření, hygienu potravin a osobní hygienu, skladování potravin, řízení skladu a ochranu životního prostředí a bezpečnost a ochranu zdraví ve stravování.

5. Na lodích s předepsanou velikostí posádky menší než deset osob, u kterých nemusí příslušný orgán vzhledem k počtu posádky nebo způsobu plavby požadovat, aby byl na palubě plně kvalifikovaný kuchař, musí být každá osoba zpracovávající potraviny v lodní kuchyni vzdělána nebo školená v oblastech týkajících se hygieny potravin, osobní hygieny, manipulace s potravinami a skladování potravin na palubě lodi.

6. Je-li to výjimečně nezbytné, může příslušný orgán udělit výjimku povolující ne zcela kvalifikovanému kuchaři službu na určité lodi po určenou omezenou dobu do příštího vhodného přístavu, kde loď staví, nebo na dobu nepřesahující jeden měsíc, je-li daná osoba, které je výjimka povolena, vzdělána nebo školená v oblastech týkajících se hygieny potravin, osobní hygieny, manipulace s potravinami a skladování potravin na palubě lodi.

7. Příslušný orgán požaduje časté zdokumentované kontroly na palubě lodí prováděné velitelem nebo na základě jeho pověření, zaměřené na

a) zásoby potravin a pitné vody;

b) všechny prostory a vybavení užívané ke skladování a manipulaci s potravinami a pitnou vodou a

c) lodní kuchyni a jiné prostory k přípravě a podávání jídel.

8. Jako lodní kuchař nesmí být zaměstnán, najat ani pracovat námořník mladší osmnácti let.

HLAVA 4

OCHRANA ZDRAVÍ, ZDRAVOTNÍ PÉČE, SOCIÁLNÍ SLUŽBY A SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ

Pravidlo 4.1 – Zdravotní péče na palubě lodí a na pevnině

1. Každý členský stát zajistí, aby pro všechny námořníky na lodích, které plují pod jeho vlajkou, platila při jejich práci na palubě lodí vhodná opatření na ochranu jejich zdraví a aby měli přístup k rychlé a přiměřené zdravotní péči.

2. Každý členský stát zajistí, aby námořníci na palubě lodí na jeho území, kteří potřebují okamžitou zdravotní péči, měli přístup do zdravotnických zařízení členského státu na pevnině.

3. Požadavky na ochranu zdraví a zdravotní péči na palubě zahrnují normy opatření, které mají námořníkům zajistit ochranu zdraví a zdravotní péči pokud možno srovnatelnou s ochranou a péčí, která je obecně k dispozici pracovníkům na pevnině.

Norma A4.1 – Zdravotní péče na palubě lodí a na pevnině

1. Každý členský stát zajistí, aby byla přijata opatření pro zabezpečení ochrany zdraví a zdravotní péče, včetně nezbytné stomatologické péče pro námořníky pracující na lodi, která pluje pod jeho vlajkou, a tato opatření:

a) zajistí, aby byla na námořníky uplatňována obecná ustanovení o ochraně zdraví při práci a zdravotní péči podle jejich povinností, jakož i zvláštní ustanovení specifická pro práci na palubě lodí;

b) zajistí, aby byla námořníkům poskytnuta ochrana zdraví a zdravotní péče, pokud možno srovnatelná s ochranou a péčí, která je obecně k dispozici pracovníkům na pevnině, včetně rychlého přístupu k nutným lékům, zdravotnickému vybavení a zařízení pro diagnostiku a léčbu a ke zdravotnickým informacím a odborným zkušenostem;

c) oprávní námořníky k neprodlené návštěvě kvalifikovaného lékaře nebo stomatologa v přístavu, kde loď staví, je-li to možné;

d) nejsou omezena na léčbu nemocných nebo zraněných námořníků, ale zahrnují opatření preventivní povahy, jako jsou programy podpory zdraví a zdravotnického vzdělávání.

2. Příslušný orgán stanoví standardní formulář zdravotní zprávy, který budou používat velitelé lodí a příslušní zdravotničtí pracovníci na pevnině a na palubě lodí. Vyplněný formulář a jeho obsah budou považovány za důvěrné a budou použity pouze jako pomůcka při léčbě námořníků.

3. Každý členský stát přijme právní předpisy, které stanoví požadavky pro zařízení lůžkové a zdravotní péče na palubě a na vybavení a výcvik na lodích, které plují pod jeho vlajkou.

4. Vnitrostátní právní předpisy stanoví alespoň tyto požadavky:

a) všechny lodě musí mít na palubě lékárníčku, zdravotnické vybavení a zdravotní příručku, jež konkrétně předepíše a pravidelně kontroluje příslušný orgán; vnitrostátní požadavky se stanoví s přihlédnutím k druhu lodí, počtu osob na palubě a povaze, místu určení a trvání plavby a příslušným vnitrostátním a mezinárodním doporučeným zdravotním normám;

b) lodě převážející 100 či více osob, kterých se obvykle užívá pro mezinárodní plavby trvající déle než 72 hodin, musí mít na palubě kvalifikovaného lékaře pověřeného zdravotní péčí; vnitrostátní právní předpisy rovněž stanoví, které další lodě jsou povinny mít na palubě kvalifikovaného lékaře, mimo jiné s přihlédnutím ke skutečnostem, jako jsou délka, povaha a podmínky plavby a počet námořníků na palubě;

c) lodě, které nemají na palubě žádného lékaře, musí mít na palubě nejméně jednoho námořníka, který je v rámci svých obvyklých povinností pověřen zdravotní péčí a podáváním léků, nebo nejméně jednoho námořníka na palubě způsobilého poskytovat první pomoc; osoby, jež jsou pověřeny zdravotní péčí na palubě a které nejsou lékaři, musí mít úspěšně dokončený výcvik zdravotní péče, který splňuje požadavky Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 v platném znění (dále jen „STCW“); námořníci určení k poskytování první pomoci musí mít úspěšně dokončený výcvik první pomoci, který splňuje požadavky STCW; vnitrostátní právní předpisy stanoví požadovanou úroveň schváleného výcviku, mimo jiné s přihlédnutím ke skutečnostem, jako jsou délka, povaha a podmínky plavby a počet námořníků na palubě, a

d) příslušný orgán předem určeným systémem zajistí, aby bylo pro plavidla na moři 24 hodin denně k dispozici zdravotní poradenství prostřednictvím rádia nebo družice, včetně poradenství specialistů; zdravotní poradenství včetně předávání zdravotních zpráv prostřednictvím rádia nebo družice mezi lodí a poradci na pevnině musí být bezplatně k dispozici všem lodím bez ohledu na to, pod kterou vlajkou plují.

Pravidlo 4.2 – Odpovědnost majitelů lodí

1. Každý členský stát zajistí, aby na lodích, které plují pod jeho vlajkou, existovala opatření, která zajistí námořníkům zaměstnaným na lodích právo na materiální pomoc a podporu ze strany majitele lodí, pokud jde o finanční důsledky nemoci, úrazu nebo úmrtí, ke kterým došlo v době, kdy sloužili v rámci pracovní dohody námořníka, nebo v důsledku jejich pracovního poměru na základě takové dohody.

2. Tímto pravidlem nejsou dotčeny žádné jiné právní prostředky nápravy, které může námořník uplatnit.

Norma A4.2 – Odpovědnost majitelů lodí

1. Každý členský stát přijme právní předpisy vyžadující, aby majitelé lodí, které plují pod jeho vlajkou, odpovídali za ochranu zdraví všech námořníků pracujících na palubě lodí a zdravotní péči o ně v souladu s těmito minimálními normami:

a) majitelé lodí jsou povinni nést náklady na námořníky pracující na jejich lodích vzniklé v důsledku nemoci a úrazu námořníků, ke kterým došlo ode dne nástupu do služby do dne, kdy jsou námořníci považováni za řádně repatriované, nebo ke kterým došlo v důsledku jejich pracovního poměru mezi těmito dny;

b) majitelé lodí poskytnou finanční záruku, aby zajistili odškodnění v případě úmrtí nebo dlouhodobé pracovní neschopnosti námořníků v důsledku pracovního úrazu, nemoci z povolání nebo pracovního rizika, jak stanoví vnitrostátní právo, pracovní dohoda námořníka nebo kolektivní smlouva;

- c) majitelé lodí jsou povinni nést náklady zdravotní péče, včetně léčby a zajištění nezbytných léků a léčebných pomůcek, a stravování a ubytování mimo domov, než se nemocný nebo zraněný námořník uzdraví nebo než je nemoc nebo pracovní neschopnost prohlášena za trvalou, a
- d) majitelé lodí jsou povinni zaplatit náklady pohřbu v případě úmrtí, ke kterému došlo na palubě nebo na pevnině během trvání pracovního poměru námořníka.
2. Vnitrostátní právní předpisy mohou omezit povinnost majitele lodí hradit náklady zdravotní péče, stravování a ubytování na dobu, která nesmí být kratší než šestnáct týdnů ode dne úrazu nebo počátku nemoci.
3. Pokud nemoc nebo úraz vede k pracovní neschopnosti, je majitel lodí povinen:
- a) zaplatit plnou mzdu po dobu, kdy nemocní nebo zranění námořníci zůstanou na palubě nebo dokud nebudou námořníci repatriováni v souladu s touto dohodou, a
- b) zaplatit plnou nebo částečnou mzdu, jak ukládají vnitrostátní právní předpisy nebo kolektivní smlouvy od okamžiku, kdy jsou námořníci repatriováni nebo vyloženi, do jejich uzdravení nebo, pokud k tomu dojde dříve, než získají nárok na peněžní dávky podle právních předpisů dotčeného členského státu.
4. Vnitrostátní právní předpisy mohou omezit povinnost majitele lodí platit plnou nebo částečnou mzdu námořníka, který již není na palubě, na dobu, která nesmí být kratší než šestnáct týdnů ode dne úrazu nebo počátku nemoci.
5. Vnitrostátní právní předpisy mohou majitele lodí zprostit odpovědnosti
- a) za úraz, ke kterému došlo jinak než při službě na lodi;
- b) za úraz nebo nemoc v důsledku záměrného nesprávného jednání nemocného, zraněného nebo zemřelého námořníka a
- c) za nemoc nebo oslabení záměrně zamlčené při uzavírání pracovního poměru.
6. Vnitrostátní právní předpisy mohou majitele lodí zprostit povinnosti hradit náklady zdravotní péče, stravování, ubytování a pohřbu v míře, v jaké tuto odpovědnost převezmou orgány veřejné správy.
7. Majitelé lodí nebo jejich zástupci přijmou opatření k ochraně majetku, který na palubě zanechají nemocní nebo zranění či zemřelí námořníci, a k vrácení tohoto majetku námořníkům nebo jejich nejbližším příbuzným.

Pravidlo 4.3 – Bezpečnost a ochrana zdraví a předcházení nehodám

1. Každý členský stát zajistí, aby byla námořníkům na lodích, které plují pod jeho vlajkou, poskytnuta ochrana zdraví při práci a aby na palubě lodí žili, pracovali a vzdělávali se v bezpečném a hygienickém prostředí.
2. Každý členský stát vypracuje a vyhlásí vnitrostátní pokyny pro řízení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na palubách lodí, která plují pod jeho vlajkou, po konzultaci s reprezentativními organizacemi majitelů lodí a námořníků a s ohledem na platné kodexy, pokyny a normy doporučené mezinárodními organizacemi, vnitrostátními orgány veřejné správy a námořními organizacemi.
3. Každý členský stát přijme právní předpisy a jiná opatření, které řeší otázky uvedené v této dohodě s ohledem na příslušné mezinárodní nástroje, a stanoví normy pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci a předcházení nehodám na lodích, která plují pod jeho vlajkou.

Norma A4.3 – Bezpečnost a ochrana zdraví při práci a předcházení nehodám

1. Právní předpisy a jiná opatření přijatá v souladu s pravidlem 4.3 odst. 3 musí obsahovat tato témata:
 - a) přijetí a účinné provádění a prosazování politik a programů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na lodích, které plují pod vlajkou daného členského státu, včetně hodnocení rizik a výcviku a školení námořníků;
 - b) na palubě realizované programy prevence pracovních nehod, úrazů a nemocí z povolání, pro trvalé zlepšování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, které zahrnují zástupce námořníků a všechny ostatní osoby zúčastněné na provádění programů, s přihlédnutím k preventivním opatřením, včetně řízení technického zpracování a designu, nahrazování procesů a postupů pro kolektivní a individuální úkoly a užívání osobních ochranných pomůcek, a
 - c) požadavky na kontrolu, hlášení a nápravu nebezpečných podmínek a vyšetřování a hlášení pracovních nehod na palubě.
2. Opatření uvedená v odstavci 1 této normy musí
 - a) brát v úvahu příslušné mezinárodní nástroje zabývající se bezpečností a ochranou zdraví při práci obecně a specifickými riziky a upravovat všechny záležitosti významné pro předcházení pracovním nehodám, úrazům a nemocem z povolání, které se mohou týkat práce námořníků, a zejména těm, které jsou specifické pro zaměstnání na moři;
 - b) upřesnit povinnosti velitele nebo osoby určené velitelem nebo obou těchto osob převzít zvláštní odpovědnost za provádění a dodržování lodní politiky a programu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a
 - c) upřesnit oprávnění námořníků jmenovaných nebo vybraných za zástupce pro bezpečnost k účasti na schůzích lodního výboru pro bezpečnost. Tento výbor je zřízen na palubě lodi, na které je pět či více námořníků.
3. Právní předpisy a jiná opatření uvedená v pravidle 4.3 odst. 3 musí být pravidelně revidovány po konzultaci se zástupci organizací majitelů lodí a námořníků a v případě potřeby revidovány tak, aby zohlednily změny technologie a výzkum v zájmu trvalého zlepšování politik a programů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zajištění bezpečného pracovního prostředí pro námořníky na lodích, které plují pod vlajkou daného členského státu.
4. Dodržování požadavků platných mezinárodních nástrojů ohledně přijatelných úrovní rizik na pracovišti na palubě lodi a vývoje a provádění lodních politik a programů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se považuje za plnění požadavků této dohody.
5. Příslušný orgán zajistí,
 - a) aby byly pracovní nehody, úrazy a nemoci z povolání dostatečným způsobem hlášeny;
 - b) aby byly vedeny, analyzovány a zveřejňovány komplexní statistické údaje o takových nehodách a nemocech a aby po nich v případě potřeby následoval výzkum obecných trendů a zjištěných rizik a
 - c) aby byly pracovní nehody vyšetřovány.
6. Hlášení a vyšetřování záležitostí týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci musí být organizováno tak, aby byla zajištěna ochrana osobních údajů námořníků.
7. Příslušný orgán spolupracuje s organizacemi majitelů lodí a námořníků, aby upozornil všechny námořníky na konkrétní rizika na palubě lodí, například vyvěšováním úředních oznámení obsahujících příslušné pokyny.

8. Příslušný orgán vyžaduje, aby majitelé lodí provádějící hodnocení rizik týkající se řízení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci využívali vhodné statistické údaje ze svých lodí a obecných statistických údajů, které poskytuje příslušný orgán.

Pravidlo 4.4 – Přístup k zařízením sociální vybavenosti, která jsou umístěna na pevnině

Každý členský stát zajistí, aby zařízení sociální vybavenosti, která jsou umístěna na pevnině, pokud existují, byla snadno přístupná. Členský stát rovněž v určených přístavech podpoří rozvoj zařízení sociální vybavenosti, aby námořníkům na lodích v přístavu zajistil vhodná zařízení a služby sociální vybavenosti.

Norma A4.4 – Přístup k zařízením sociální vybavenosti, která jsou umístěna na pevnině

1. V případě, že na jeho území existují zařízení sociální vybavenosti, vyžaduje každý členský stát, aby byla k dispozici pro využití všem námořníkům bez ohledu na jejich státní příslušnost, rasu, barvu pleti, pohlaví, náboženství, politické názory nebo sociální původ a bez ohledu na stát vlajky lodí, na které jsou zaměstnáni, najati nebo pracují.
2. Každý členský stát podporuje rozvoj zařízení sociální vybavenosti ve vhodných přístavech své země a po konzultaci s dotčenými organizacemi majitelů lodí a námořníků určí, které přístavy mají být považovány za vhodné.
3. Každý členský stát povzbuzuje zřizování sociálních rad, které budou pravidelně kontrolovat zařízení a služby sociální vybavenosti, aby zajistily jejich vhodnost s ohledem na změny potřeb námořníků vyplývající z technického, provozního a jiného vývoje v námořním odvětví.

HLAVA 5

ZAJIŠTĚNÍ SOULADU A PROSAZOVÁNÍ

Pravidlo 5.1.5 – Postupy projednání stížnosti na lodi

1. Každý členský stát vyžaduje, aby lodi, které plují pod jeho vlajkou, měly zavedeny postupy pro spravedlivé, účinné a rychlé řešení stížností námořníků na porušování požadavků úmluvy (včetně práv námořníků).
2. Každý členský stát zakáže a trestá jakoukoli formu pronásledování námořníka za podání stížnosti.
3. Tímto pravidlem není dotčeno právo námořníka žádat o nápravu všemi právními prostředky, které námořník považuje za vhodné.

Norma A5.1.5 – Postupy projednání stížnosti na lodi

1. Aniž je dotčena jakákoli širší oblast působnosti, kterou mohou stanovit vnitrostátní právní předpisy nebo kolektivní smlouvy, mohou námořníci na lodí využívat postupy k podávání stížností týkajících se jakékoli záležitosti, která údajně zakládá porušení požadavků úmluvy (včetně práv námořníků).
2. Každý členský stát zajistí, aby jeho právní předpisy stanovily vhodné postupy projednání stížnosti na lodi, aby byly splněny požadavky pravidla 5.1.5. Tyto postupy musí směřovat k řešení stížnosti na nejnižší možné úrovni. Ve všech případech však musí mít námořníci právo podat stížnost přímo veliteli, a pokud to budou považovat za nutné, příslušným vnějším orgánům.
3. Postupy projednání stížnosti na lodi musí zahrnovat právo námořníka být během projednávání stížnosti doprovázen nebo zastoupen, jakož i ochranné prvky proti možnosti viktimizace námořníků za podání stížnosti. Termín „viktimizace“ zahrnuje veškeré činy jakékoli osoby namířené proti námořníkovi za podání stížnosti, která není zjevně zlomyslná nebo podaná ve zlém úmyslu.
4. Kromě stejnopisu své pracovní dohody námořníka musí mít všichni námořníci stejnopis postupů projednání stížnosti platné na dané lodi. Tyto informace zahrnují kontaktní údaje o příslušném orgánu státu vlajky, a pokud se liší, orgánu v zemi bydliště námořníků a jméno osoby nebo osob na palubě lodí, které mohou námořníkům důvěrně poskytnout nestranné poradenství ve věci jejich stížnosti a jinak jim pomoci v postupech projednání stížnosti, které jsou námořníkům k dispozici na lodi.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Po případné změně kteréhokoli ustanovení Úmluvy o práci na moři z roku 2006, a pokud to požaduje kterákoli ze smluvních stran této dohody, se přezkoumá uplatňování této dohody.

Sociální partneři uzavírají tuto dohodu s podmínkou, že nevstoupí v platnost přede dnem vstupu v platnost Úmluvy MOP o práci na moři z roku 2006, který nastane dvanáct měsíců po dni, kdy bude u Mezinárodní organizace práce registrována ratifikace alespoň 30 členů s celkovým podílem na hrubé světové prostornosti lodí ve výši 33 procent.

Členské státy nebo sociální partneři mohou zachovat nebo zavést příznivější ustanovení pro námořníky, než jsou ustanovení této dohody.

Touto dohodou nejsou dotčeny žádné přísnější nebo zvláštní stávající právní předpisy Společenství.

Tato dohoda nemá vliv na žádné právo, zvyky nebo dohody, které poskytují příznivější podmínky pro dotčené námořníky. Například podmínkami této dohody není dotčena směrnice Rady 89/391/EHS o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci, směrnice Rady 92/29/EHS o minimálních bezpečnostních a zdravotních předpisech pro zlepšení lékařské péče na palubách plavidel ani směrnice Rady 1999/63/ES o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude změněna v souladu s přílohou A této dohody).

Provádění této dohody není platným důvodem pro snížení obecné úrovně ochrany námořníků v oblasti působnosti této dohody.

EVROPSKÁ FEDERACE PRACOVNÍKŮ V DOPRAVĚ (ETF)

SVAZ PROVOZOVATELŮ NÁMOŘNÍCH PLAVIDEL EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ (ECSA)

PŘEDSEDA VÝBORU PRO ODVĚTVOVÝ DIALOG O NÁMOŘNÍ DOPRAVĚ

V BRUSELU DNE 19. KVĚTNA 2008.

PŘÍLOHA A

ZMĚNY DOHODY O ÚPRAVĚ PRACOVNÍ DOBY NÁMOŘNÍKŮ UZAVŘENÉ DNE 30. ZÁŘÍ 1998

Sociální partneři v diskusi, která vedla k uzavření dohody k Úmluvě o práci na moři z roku 2006, prozkoumali i dohodu o úpravě pracovní doby námořníků uzavřenou dne 30. září 1998, aby ověřili, zda je v souladu s odpovídajícími ustanoveními úmluvy, a přijali případné nezbytné změny.

Sociální partneři následně přijali níže uvedené změny dohody o úpravě pracovní doby námořníků:

1) Ustanovení 1

Doplňuje se nový bod, který zní:

„3. V případě pochyb o tom, zda má být určitá kategorie osob považována za námořníky pro účely této dohody, rozhodne tuto otázku příslušný orgán v každém členském státě po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků. V této souvislosti je nutné řádně zohlednit usnesení 94. (námořního) zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce týkající se informací o profesních skupinách.“

2) Ustanovení 2 písm. c)

V ustanovení 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) ‚námořníkem‘ osoba, která je zaměstnána, najata či pracuje v jakémkoli postavení na palubě plavidla, na které se vztahuje tato dohoda;“.

3) Ustanovení 2 písm. d)

V ustanovení 2 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) ‚provozovatelem námořního plavidla‘ vlastník plavidla nebo jiná organizace či osoba, například správce, zástupce nebo nájemce plavidla v nájmu typu ‚bareboat charter‘, která převzala odpovědnost za provoz plavidla od vlastníka a která při převzetí uvedené odpovědnosti souhlasila s převzetím povinností vyplývajících pro provozovatele námořních plavidel z této dohody, bez ohledu na to, zda jakákoli jiná organizace nebo jiné osoby plní některé povinnosti jménem provozovatele námořního plavidla.“

4) Ustanovení 6

Ustanovení 6 se nahrazuje tímto:

„1. Námořníci mladší osmnácti let nesmějí pracovat v noci. Pro účely tohoto ustanovení je ‚noc‘ vymezena v souladu s vnitrostátním právem a zvyklostmi. Zahrnuje dobu nejméně devíti hodin počínající nejpozději půlnocí a končící nejdříve v 5:00 hodin.“

2. Příslušný orgán může učinit výjimku z přísného dodržování omezení noční práce v případě, že

a) by byl narušen efektivní výcvik dotčených námořníků podle stanovených programů a rozpisů nebo

b) zvláštní povaha úkolu nebo uznávaného výcvikového programu vyžaduje, aby námořníci, pro které platí výjimka, plnili úkoly v noci, a orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků rozhodne, že práce nepoškodí jejich zdraví nebo dobrý celkový stav.

3. Zaměstnání, najmutí nebo práce námořníků mladších osmnácti let jsou zakázány, pokud by práce mohla ohrozit jejich zdraví nebo bezpečnost. Druhy takové práce stanoví vnitrostátní právní předpisy nebo příslušný orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků, v souladu s příslušnými mezinárodními normami.“

5) Ustanovení 13

V ustanovení 13 bodě 1 se první věta nahrazuje tímto:

- „1. Námořníci nesmějí pracovat na plavidle, pokud nemají lékařské osvědčení, že jsou zdravotně způsobilí k plnění svých povinností.
2. Výjimky lze povolit pouze na základě této dohody.
3. Příslušný orgán vyžaduje, aby před započítím práce na plavidle měli námořníci platné lékařské osvědčení, které dosvědčuje, že jsou zdravotně způsobilí k plnění povinností, které mají na moři provádět.
4. Aby zajistil, že lékařské osvědčení pravdivě uvádí zdravotní stav námořníků s přihlédnutím k povinnostem, které mají námořníci plnit, předepíše příslušný orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků a při řádném zohlednění platných mezinárodních pokynů povahu lékařské prohlídky a osvědčení.
5. Touto dohodou není dotčena Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 v platném znění (dále jen „STCW“). Lékařské osvědčení vydané v souladu s požadavky STCW příslušný orgán pro účely bodů 1 a 2 tohoto ustanovení přijme. Podobně přijme lékařské osvědčení, které splňuje podstatu těchto požadavků, v případě námořníků, na které se STCW nevztahuje.
6. Lékařské osvědčení musí být vydáno řádně kvalifikovaným lékařem nebo v případě osvědčení týkajícího se výhradně zraku osobou uznanou příslušným orgánem za způsobilou vydávat takové osvědčení. Lékaři musí být ve svém lékařském hodnocení při provádění lékařských prohlídek zcela odborně nezávislí.
7. Námořníci, kterým nebylo osvědčení vydáno nebo jim bylo stanoveno omezení jejich pracovní schopnosti, zejména pokud jde o dobu, oblast práce nebo plavby, dostanou příležitost nechat se ještě jednou prohlédnout jiným nezávislým lékařem nebo nezávislým lékařským rozhodovacím subjektem.
8. Každé lékařské osvědčení musí konkrétně uvádět, že
 - a) sluch a zrak dotčeného námořníka a barevné vidění v případě, že námořník má být zaměstnán ve funkcích, kde by způsobilost k provádění práce mohla být ovlivněna vadným barevným viděním, jsou uspokojivé a
 - b) není pravděpodobné, že by se zdravotní stav dotčeného námořníka v důsledku služby na moři zhoršil nebo by činil námořníka nezpůsobilým k takové službě či ohrožoval zdraví ostatních osob na palubě.
9. Pokud zvláštní povinnosti, které má dotčený námořník plnit, nebo STCW nevyžadují kratší lhůtu,
 - a) je lékařské osvědčení platné nejvýše po dobu dvou let; je-li však námořník mladší osmnácti let, je maximální doba platnosti jeden rok;
 - b) osvědčení barevného vidění je platné nejvýše po dobu šesti let.

10. V naléhavých případech může příslušný orgán povolit námořníkovi pracovat bez platného lékařského osvědčení do zastávky v dalším přístavu, kde může námořník získat lékařské osvědčení od kvalifikovaného lékaře, za předpokladu, že
- doba takového povolení nepřesáhne tři měsíce a
 - dotčený námořník vlastní nedávno vydané lékařské osvědčení, jehož doba platnosti uplynula.
11. Pokud doba platnosti osvědčení uplyne v průběhu plavby, je osvědčení nadále platné až do zastávky v dalším přístavu, kde může námořník získat lékařské osvědčení od kvalifikovaného lékaře, za předpokladu, že tato doba nepřesáhne tři měsíce.
12. Lékařské osvědčení pro námořníky pracující na plavidlech obvykle používaných k mezinárodní plavbě musí být uvedeno alespoň v angličtině.“

Následující věty ustanovení 13 bodu 1 a ustanovení 13 bodu 2 se označují jako body 13 až 15.

6) Ustanovení 16

První věta se nahrazuje tímto:

„Každý námořník má nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok. Placená dovolená za kalendářní rok se vypočte na základě nejméně 2,5 kalendářních dnů na měsíc zaměstnání a poměrnou částí za nedokončený měsíc.“
